BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 20 maja 1955 r. Nr 10 (81) Poz. 70—75

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

PISMA OKÓLNE

70.

ZARZĄDZENIE Nr 42

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 5 maja 1955 r.

w sprawie systemu rozliczeń za usługi wykonywane przez Biuro Pomocy Technicznej w 1955 r.

§ 1. Biuro Pomocy Technicznej wykonuje w ramach swej działalności 1955 r. następujące odpłatne usługi:

1) szkolenie na miejscu roboczym wyodrębnionych załóg jednostek wykonawczych w zakresie wprowadzania postępowych metod pracy,

2) pomoc w organizowaniu brygad kompleksowych,

3) nadzór i instruktaż w realizacji kompleksowych zadań postępu techniczno-organizacyjnego w jednostkach wykonawczych oraz sporządzanie związanej z tym wstępnej uproszczonej dokumentacji techniczno-organizacyjnej.

§ 2. 1. Za usługi, o których mowa w § 1, należność ustalana jest w umowie zawieranej pomiędzy Biurem Pomocy Technicznej a korzystającymi z jego usług jednostkami budownictwa przemysłowego. Wzór umowy oraz warunki umowne stanowią załącznik Nr 1 i Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. W przypadku powstania nowych okoliczności wpływających na zmianę wysokości wartości umownej zlecenia, nową wartość zlecenia określa porozumienie dodatkowe.

3. Strony obowiązane są do zawarcia umowy w terminie jednego miesiąca przed rozpoczęciem prac, będących przedmiotem zlecenia.

§ 3. 1. Wartość umowną zlecenia za usługi w zakresie szkolenia, pomocy, nadzoru i instruktażu oblicza się na podstawie planowanej do przepracowania na rzecz zleceniodawcy ilości dniówek instruktorów rzemieślników i instruktorów techników, będących pracownikami Biura Pomocy Technicznej, pomnożonej przez cenę rozliczeniową pracownikodniówki.

2. Cenę rozliczeniową pracowniko-dniówek zatwierdza Departament Kosztorysów i Cen na podstawie wniosku Zarządu Techniki, opartego o roczny plan techniczno-ekonomiczny.

§ 4. Za usługi świadczone w zakresie sporządzania dokumentacji techniczno-organizacyjnej Biuro Pomocy Technicznej pobiera wynagrodzenie w wysokości i na zasadach obowiązujących w biurach projektów budownictwa przemysłowego, podległych Centralnemu Zarządowi Biur Projektów.

§ 5. Podstawą rozliczeń za usługi wykonywane przez Biuro Pomocy Technicznej są faktury.

§ 6. 1. Za usługi w zakresie szkolenia, pomocy, instruktażu i nadzoru Biuro Pomocy Technicznej wystawia faktury obejmujące:

1) należności za całość usług w przypadku, gdy okres ich wykonywania nie przekracza 15 dni,

2) należności za usługi wykonywane w okresie półmiesięcznym w przypadku gdy okres wykonywania usług przekracza 15 dni.

2. Faktury, o których mowa w ust. 1 pkt. 2), wystawia się systemem narastającym (licząc od początku wykonywanych prac) na podstawie podpisanego przez kierownika budowy potwierdzenia ilości pracowniko-dniówek, przepracowanych przez pracowników Biura Pomocy Technicznej na rzecz zleceniodawcy. Wzór potwierdzenia stanowi załącznik Nr 3 do niniejszego zarządzenia.

3. Faktury mogą być wystawiane do wysokości umownej wartości zlecenia.

§ 7. Za usługi, o których mowa w § 4, faktury wystawiane są na zasadach i w terminach obowiązujących w biurach projektów budownictwa przemysłowego, podległych Centralnemu Zarządowi Biur Projektów.

§ 8. Faktury za usługi, o których mowa w § 6, powinny być wystawiane w terminie 8 dni, licząc od ostatniego dnia wykonania usługi, objętej fakturą.

§ 9. W dniu wystawienia faktury Biuro Pomocy Technicznej przesyła zleceniodawcy oryginał i kopię faktury. Następnego dnia roboczego po wystawieniu faktury, Biuro Pomocy Technicznej obowiązane jest wystawić w banku finansującym żądanie zapłaty, załączając dwie kopie faktury.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 42
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 5 maja 1955 r.

UMOWA

W dniu.. 195... r. w Warszawie pomiędzy .... zwanym dalej „Zleceniodawcą" reprezentowanym przez .... działającym(ch) na podstawie .... a Biurem Pomocy Technicznej zwanym dalej „Zleceniobiorcą" reprezentowanym przez .... działającym(ch) na podstawie .... zawarta została umowa treści następującej:

§ 1

Zleceniodawca zleca, a Zleceniobiorca przyjmuje do wykonania udzielenie Zleceniodawcy pomocy technicznej w zakresie realizacji postępu technicznego przy wykonywaniu robót budowlano-montażowych na budowie..
....

§ 2

W ramach pomocy, o której mowa w § 1, Zleceniobiorca zobowiązuje się wykonać następujące prace:

1) ....
2) ....
3) ....

§ 3

Zleceniobiorca zobowiązuje się ponadto opracować w terminie......... dni od daty zawarcia umowy wskaźniki techniczno-ekonomiczne, jakie powinny być osiągnięte w wyniku wykonania prac, wymienionych w § 2, pkt......... oraz przeprowadzić w ciągu......... dni od dnia zakończenia objętych umową prac analizę osiągnięcia zaplanowanych wskaźników wraz ze zgłoszeniem właściwych wniosków.

§ 4

Terminy wykonania prac wymienionych w § 2 ustala terminarz prac, stanowiący załącznik do niniejszej umowy.

§ 5

Zleceniodawca zobowiązuje się stworzyć Zleceniobiorcy pełne warunki dla przeprowadzenia prac objętych umową, a w szczególności:

1) udostępić front robót przynajmniej na jeden dzień przed terminem rozpoczęcia prac przez Zleceniobiorcę,
2) zapewnić bieżąco materiały, sprzęt i środki transportowe związane z wykonaniem zadania,
3) wytypować i przydzielić......... osób spośród przodujących robotników swojej załogi w celu ich przeszkolenia przewidzianego w § 2 pkt......... niniejszej umowy,
4) ....

§ 6

1. Wartość prac, objętych niniejszą umową ustala się na kwotę zł........... zgodnie z zestawieniem kosztów, stanowiącym załącznik Nr 2a lub 2b do niniejszej umowy.
2. Podstawę do ustalenia wartości prac przewidzianych w niniejszej umowie stanowią:
   1) w odniesieniu do opracowania dokumentacji techniczno - organizacyjnej — stawki ustalone według zasad i cen obowiązujących w biurach projektów, podległych Centralnemu Zarządowi Biur Projektów Budownictwa Przemysłowego na podstawie ....
   2) w odniesieniu do pozostałych prac — stawki za jedną pracowniko-dniówkę w wysokości zł........... na podstawie..

§ 7

Tryb rozliczeń ustala zarządzenie Nr 42 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 maja 1955 r. w sprawie systemu rozliczeń za usługi wykonywane przez Biuro Pomocy Technicznej w 1955 r.

§ 8

Nieodłączną część niniejszej umowy stanowią:

1) warunki ogólne, stanowiące załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 42 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 maja 1955 r.,
2) terminarz prac, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej umowy,
3) zestawienie kosztów, stanowiące załącznik Nr 2a lub 2b do niniejszej umowy.

§ 9

Umowę niniejszą sporządzono w 3 jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla stron oraz jeden dla banku.

Zleceniobiorca: Zleceniodawca:

....

Załącznik Nr 1 do umowy Nr.........
z dnia...
między ....
a Biurem Pomocy Technicznej

TERMINARZ PRAC

Rodzaj prac	Termin rozpoczęcia	Termin zakończenia

Załącznik Nr 2a do umowy Nr.........
z dnia..
między ....
a Biurem Pomocy Technicznej

ZESTAWIENIE KOSZTÓW

a) zestawienie kosztów sporządzenia dokumentacji techniczno-organizacyjnej

Lp.	Rodzaj prac	Rozmiar robót w jednostkach m³, godz. itp.	Orientacyjny koszt w złotych			Razem
			projektu wstępnego	projektu roboczego	prac rozliczanych bez podziału na stadia	
	Ogółem					

Zleceniobiorca: Zleceniodawca:

Załącznik Nr 2b do umowy Nr.........
z dnia..
między ....
a Biurem Pomocy Technicznej

ZESTAWIENIE KOSZTÓW

b) zestawienie kosztów innych usług

Lp.	Rodzaj prac	Ilość pracowników B.P.T.		Ilość pracownikodniówek wzgl. godz normatywnych		Cena jednostkowa	Koszty w złotych		Koszt opracowania dokumentacji techn. — organizacyjnej	Razem
		Instr. rzem.	Instr. techn.	Instr. rzem.	Instr. techn.		Instr. rzem.	Instr. techn.		
	Ogółem									

Zleceniobiorca: Zleceniodawca:

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 42
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 5 maja 1955 r.

WARUNKI OGÓLNE

umowy pomiędzy jednostkami budownictwa przemysłowego, a Biurem Pomocy Technicznej o realizację postępu technicznego.

§ 1. Zleceniobiorca obowiązany jest wykonać prace objęte umową z dołożeniem należytej staranności i zgodnie z postanowieniami regulaminu prac terenowych grup wykonawczych zleceniobiorcy.

§ 2. Dokumentację techniczną, potrzebną dla wykonania prac objętych umową dostarczy nieodpłatnie zleceniodawca, przy czym zleceniobiorca powinien otrzymać ją najpóźniej na siedem dni przed terminem rozpoczęcia prac, objętych umową.

§ 3. Zleceniodawca dostarczy nieodpłatne najpóźniej w dniu poprzedzającym rozpoczęcie prac odpowiednie zakwaterowanie dla pracowników zleceniobiorcy, a w przypadku niemożności udzielenia zakwaterowania zleceniodawca zwróci koszty zakwaterowania według przedstawionych przez zleceniobiorcę rachunków.

§ 4. Zleceniodawca zapewni na żądanie zleceniobiorcy nieodpłatnie pomocnicze siły robocze, potrzebne przy wykonywaniu prac objętych umową.

§ 5. Jeżeli zleceniobiorca dostarczy własny sprzęt dla wykonywania prac objętych umową, zleceniodawcy służy prawo posługiwania się sprzętem tym dla własnych potrzeb za zapłatą wynagrodzenia, którego wysokość należy ustalić w sposób i na zasadach przewidzianych w zarządzeniu Nr 11 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7 lutego 1955 r. w sprawie trybu ustalania cen za produkty nietypowe i usługi nietypowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa budownictwa przemysłowego na rzecz przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej.

§ 6. W przypadku przerwania wykonywania usług objętych umową z winy zleceniodawcy, zleceniodawca obowiązany jest zwrócić zleceniobiorcy wynikłe stąd koszty podróży pracowników zleceniobiorcy.

§ 7. Po zakończeniu prac objętych umową zleceniodawca obowiązany jest niezwłocznie doręczyć zleceniobiorcy pisemne potwierdzenie ich wykonania.

§ 8. Zleceniobiorca nie może powierzyć wykonania prac objętych niniejszą umową innemu przedsiębiorstwu lub osobie.

§ 9. 1. W przypadku niewykonania umowy w całości lub w części zleceniobiorca zapłaci zleceniodawcy karę umowną w wysokości 15% umownej wartości niewykonanych prac.

2. W przypadku nieprzystąpienia do wykonania objętych umową prac w terminie ustalonym w terminarzu lub zawinionej zwłoki w ich zakończeniu, zleceniobiorca zapłaci zleceniodawcy karę umowną w wysokości 0,4% wartości opóźnionych prac za każdy dzień zwłoki z wyłączeniem niedziel i świąt.

3. W przypadku powstania przestojów z winy zleceniodawcy w pracy instruktorów lub sprzętu zleceniobiorcy, zleceniodawca zapłaci umowną wartość pracowniko-dniówki, względnie dzienny koszt eksploatacji sprzętu za każdy dzień przestoju.

§ 10. Jeżeli poniesiona przez którąkolwiek ze stron szkoda przewyższa karę umowną, strona może dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

§ 11. Zleceniodawca, zachowując prawo do odszkodowania umownego za zwłokę może wyznaczyć zleceniobiorcy nowe terminy wykonania prac, stanowiących przedmiot niniejszej umowy, bądź wystąpić do swej władzy zwierzchniej o zezwolenie na odstąpienie od umowy.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Nr 42
Ministra Budownictwa Przemysłowego
z dnia 5 maja 1955 r.

.... dnia............ 1955 r.

BIURO POMOCY TECHNICZNEJ
Terenowa Grupa Wykonawcza

POTWIERDZENIE

przepracowanych pracowniko-dniówek

Zleceniodawca: .... (nazwa)

Zarząd budowlany Nr........................
Budowa ....
Obiekt ....

Rodzaj pracy: 1) ....
2) ....
3) ....
4) ....

Niniejszym potwierdzam, że pracownicy Terenowej Grupy Wykonawczej Biura Pomocy Technicznej przepracowali w okresie od dnia......................... do dnia.......................... na obiekcie... przy pracach......... .... następującą ilość pracowniko-dniówek:

	Instr. rzem.	Instr. techn.
a) od początku robót do końca ubiegłego okresu rozliczeniowego t.j. do		
b) w bieżącym okresie rozliczeniowym		
c) Razem		

Kierownik
Terenowej Grupy Wykonawczej

....

Kierownik Budowy

....

71.

ZARZĄDZENIE Nr 43

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 6 maja 1955 r.

w sprawie zapewnienia warunków rozwoju spawalnictwa oraz jakości robót spawalniczych w budownictwie przemysłowym.

Na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 11 sierpnia 1950 r. w sprawie upowszechnienia i rozwoju spawalnictwa (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1118) oraz uchwały Nr 77/55 Prezydium Rządu z dnia 29 stycznia 1955 r. w sprawie zapewnienia odpowiednich warunków dla rozwoju spawalnictwa, zarządzam, co następuje:

§ 1. Zakres stosowania spawania oraz pokrewnych metod technologicznych należy rozszerzyć przez:

1) ograniczenie nitowania w konstrukcjach stalowych, budowie zbiorników itp., do przypadków technicznie i ekonomicznie uzasadnionych i zastąpienie go spawaniem. Każdy projekt konstrukcji stalowej nitowanej wymaga zgody Centralnej Komisji Ocen Projektów Inwestycyjnych Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego (nie dotyczy to rysunków warsztatowych wykonywanych na podstawie projektów technicznych opracowywanych w innych resortach),

2) stosowanie zgrzewania oporowego doczołowego i punktowego, zgrzewania acetylenowego oraz spawania łukowego i gazowego do łączenia zbrojenia żelbetu. W związku z tym:

   a) zakazuje się łączenia prętów zbrojeniowych $\phi > 10$mm na zakładkę i wiązanie drutem (nie dotyczy to stali niespawalnych oraz stali o podwyższonej na zimno granicy plastyczności). Dozwolone jest spawanie lub zgrzewanie doczołowe prętów zbrojeniowych,

   b) należy ograniczyć łączenie drutem prętów zbrojeniowych krzyżujących się, wprowadzając w miarę możliwości zgrzewanie punktowe;

3) stosowanie napawania oraz metalizowania natryskowego i hartowania powierzchniowego przy remontach części maszyn i narzędzi,

4) stosowanie spawania tworzyw sztucznych,

5) wprowadzenie spawania automatycznego i półautomatycznego pod topnikiem do warsztatów wykonujących konstrukcje stalowe i zbiorniki.

§ 2. Centralne zarządy nadzorujące roboty spawalnicze oraz projektowanie konstrukcji spawanych opracują w ciągu trzech miesięcy od dnia podpisania niniejszego zarządzenia plan obniżenia kosztów spawania w podległych im jednostkach organizacyjnych i prześlą go do Zarządu Techniki. W planie tym należy przewidzieć w szczególności:

1) wprowadzenie spawania automatycznego i półautomatycznego,

2) zwiększenie oprzyrządowania robót spawalniczych,

3) wprowadzenie spawarek ze zdalaczynną regulacją,

4) ograniczenie stosowania spawania gazowego do przypadków uzasadnionych technicznie i ekonomicznie,

5) szerokie stosowanie elektrycznego zgrzewania oporowego,

6) wprowadzenie automatycznego cięcia i ukosowania tlenem, zamiast ręcznego cięcia i ukosowania,

7) opracowywanie instrukcji technologicznych spawania konstrukcji stalowych, zbiorników, rurociągów itp. oraz zgrzewania oporowego wszelkich elementów,

8) kontrolowanie wskaźników zużycia materiałów spawalniczych i proponowanie ich rewizji oraz rozszerzenie współzawodnictwa w zakresie zmniejszenia zużycia tych materiałów.

§ 3. Instytut Techniki Budowlanej:

1) zorganizuje w 1955 r.:

   a) Zakład Konstrukcji Spawanych, do którego zadań będzie należało przeprowadzanie badań nad konstrukcjami spawanymi,

   b) Zakład Defektoskopii Spoin,

2) uruchomi w pierwszym półroczu 1956 r. przewoźny aparat rentgenowski,

3) przygotuje plan współpracy z zagranicą w dziedzinie prac naukowo-badawczych dotyczących konstrukcji spawanych (uzgodnienie planów prac naukowo-badawczych, wymiana tych prac, osobiste konsultacje, wymienne praktyki itp.) i prześle go poprzez Zarząd Techniki do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych wykona w roku 1956 palniki do zgrzewania gazowego prętów zbrojeniowych w ilości ustalonej w porozumieniu z Zarządem Techniki.

§ 5. Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych uwzględni w swoich planach stosowanie napawania, metalizowania natryskowego i hartowania powierzchniowego oraz zorganizuje w 1955 r. pokaz regeneracji zużytych części przez napawanie, metalizowanie natryskowe oraz hartowanie powierzchniowe.

§ 6. Należy zapewnić dobrą jakość wszelkich konstrukcji spawanych. W tym celu:

1) w biurach projektów wykonujących projekty konstrukcji spawanych tworzy się stanowiska inżynierów spawalników (głównych specjalistów),

2) zobowiązuje się biura projektowe do weryfikowania pod względem spawalniczym (dostępność spoin, technologiczność konstrukcji itp.) wszystkich projektów konstrukcji spawanych. Projekty mniejszych lub stereotypowych obiektów weryfikuje inżynier spawalnik biura projektów, w którym projekt jest wykonywany. Biura projektów zlecą weryfikację spawalniczą projektów obiektów spawanych dużych lub o specjalnie wysokich wymaganiach, projektów uwzględniających stosowanie nowych konstrukcji oraz projektów wszystkich konstrukcji przeznaczonych na eksport — instytucjom upoważnionym przez Zarząd Techniki,

3) w okresie przejściowym, gdy biura projektów nie posiadają odpowiednio kwalifikowanych inżynierów spawalników, zlecą weryfikację spawalniczą wszystkich projektów konstrukcji spawanych instytucjom wskazanym przez Zarząd Techniki,

4) biura projektów są obowiązane do opracowywania — w porozumieniu z wykonawcą konstrukcji spawanych —

planów technologicznych spawania (kolejność wykonania spoin itp.). Opracowaniem planów technologicznych spawania kieruje inżynier spawalnik biura projektów. Opracowania technologiczne projektów większych i ważniejszych konstrukcji biura projektów zlecą instytucjom wskazanym przez Zarząd Techniki.

§ 7. 1. Stanowisko inżyniera spawalnika można powierzyć inżynierowi magistrowi posiadającemu praktykę w projektowaniu konstrukcji spawanych oraz teoretyczną i praktyczną znajomość technologii spawania. W braku osób o odpowiednich kwalifikacjach można — za zgodą Zarządu Techniki — zatrudnić na stanowisku inżyniera spawalnika osobę nie posiadającą wymienionych wyżej kwalifikacji.

2. Do zadań inżyniera spawalnika należy między innymi współpraca przy opracowywaniu koncepcji spawalniczej projektów konstrukcji spawanych, weryfikacja pod względem spawalniczym projektów konstrukcji spawanych, kierowanie opracowywaniem planów technologicznych spawania, utrzymywanie kontaktu z wykonawcą i instytutami naukowymi itp.

§ 8. 1. We wszystkich przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) wykonujących roboty spawalnicze należy prowadzić kontrolę spawania. W tym celu:

1) przedsiębiorstwa (zjednoczenia) zatrudniające ponad 20 spawaczy powinny w terminie 6-tygodniowym od dnia podpisania niniejszego zarządzenia zorganizować sekcje kontroli spawania (złożone z jednej lub więcej osób) wchodzące w skład kontroli technicznej przedsiębiorstwa,
2) przedsiębiorstwa (zjednoczenia) zatrudniające nie więcej niż 20 spawaczy prowadzą kontrolę spawania w ramach ogólnej kontroli technicznej.

2. Na kontrolerów spawalniczych powinni być powoływani doświadczeni spawalnicy posiadający znajomość stosowanych w przedsiębiorstwie metod spawania oraz mający ukończony kurs kontrolerów spawalniczych uznany przez Zarząd Techniki. Zatrudnienie jako kontrolerów osób o innych kwalifikacjach wymaga zgody nadzorującego centralnego zarządu.

§ 9. 1. W przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) zatrudniających ponad 40 spawaczy (lub wykonujących konstrukcje spawane o specjalnie wysokich wymaganiach, nawet gdy ilość spawaczy jest mniejsza) oraz w centralnych zarządach zatrudniających ponad 100 spawaczy (lub nadzorujących wykonanie konstrukcji spawanych o specjalnie wysokich wymaganiach, nawet gdy ilość spawaczy jest mniejsza) należy utworzyć stanowiska technologów spawalniczych w działach technicznych lub w działach głównego technologa w terminie 3-miesięcznym od dnia podpisania niniejszego zarządzenia.

2. Stanowisko technologa spawalniczego można powierzyć inżynierowi spawalnikowi (technikowi spawalnikowi), posiadającemu co najmniej roczną praktykę przy robotach spawalniczych lub inżynierowi (technikowi), który ukończył kurs dla technologów spawalniczych, uznany przez Zarząd Techniki, oraz ma co najmniej półtoraroczną praktykę przy robotach spawalniczych. Zatrudnianie osób o innych kwalifikacjach jako technologów spawalniczych wymaga uprzedniej zgody Zarządu Techniki.

§ 10. 1. Centralne zarządy, którym podlegają zakłady prowadzące roboty żelbetowe oraz roboty spawalnicze na konstrukcjach stalowych, zbiornikach itp., obowiązane są do niezwłocznego zgłoszenia zapotrzebowania na rok 1956 na sprzęt spawalniczy oraz urządzenia pomocnicze niezbędne dla wykonywania robót spawalniczych do Departamentu Głównego Mechanika.

2. Terminy zgłaszania zapotrzebowania na rok 1957 i lata następne ustali Departament Głównego Mechanika.

3. Przez sprzęt spawalniczy oraz urządzenia pomocnicze, o których mowa w ust. 1, należy rozumieć: krajowe zgrzewarki oporowe i gazowe doczołowe, zgrzewarki oporowe punktowe do prętów zbrojeniowych, sprzęt do spawania automatycznego i półautomatycznego, spawarki ze zdalaczynną regulacją, manipulatory, obrotniki itp.

§ 11. 1. Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa powoła przy Instytucie Techniki Budowlanej, Centralnym Zarządzie Instalacji Przemysłowych i Centralnym Zarządzie Konstrukcji Stalowych — Komisje Egzaminu Podstawowego Spawaczy.

2. W okresie od dnia 1 czerwca do dnia 31 grudnia 1955 r. wszyscy zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych budownictwa przemysłowego, a nie posiadający świadectw egzaminu podstawowego, spawacze powinni być przeegzaminowani przez komisje, o których mowa w ust. 1.

3. Nadzór nad przeprowadzaniem egzaminów, o których mowa w ust. 2, należy do zakresu działania Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa, który zabezpieczy fundusze na opłacanie komisji egzaminacyjnych, a ich skład oraz instrukcję egzaminacyjną uzgodni z Zarządem Techniki.

4. Opłaty za egzaminy, w kwocie 35 zł. za egzamin, wpłacone przez kandydatów przed przystąpieniem do egzaminu, należy odprowadzić do budżetu Państwa.

5. Zobowiązuję:

1) jednostki organizacyjne wymienione w ust. 1 do udzielenia pomocy komisjom egzaminacyjnym,
2) centralne zarządy, nadzorujące roboty spawalnicze, do opracowania i przesłania do Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego Budownictwa planu kierowania spawaczy na egzamin podstawowy, w ciągu 4 tygodni od daty podpisania niniejszego zarządzenia.

§ 12. Przedsiębiorstwa (zjednoczenia) budownictwa przemysłowego obowiązane są kierować kandydatów na spawaczy specjalizowanych na egzamin specjalizacyjny lub specjalną weryfikację do instytucji upoważnionych przez Zarząd Techniki.

§ 13. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1955 r. nie wolno powierzać ważnych prac spawalniczych spawaczom nie posiadającym kwalifikacji umożliwiających właściwe wykonanie tych robót.

§ 14. Departament Kadr dopilnuje, aby absolwenci sekcji spawalniczych Politechnik odbyli trzymiesięczną praktykę w Instytucie Spawalnictwa przed przystąpieniem do pracy w budownictwie przemysłowym.

§ 15. Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego Budownictwa wspólnie z Instytutem Techniki Budowlanej zorganizują kursy dla projektantów konstrukcji spawanych. Pierwszy kurs powinien rozpocząć się w 1955 roku.

§ 16. Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych, Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych oraz Instytut Techniki Budowlanej zorganizują w 1955 r. laboratoria spawalnicze oraz podręczne pracownie kontroli spawania, po uzgodnieniu ich ilości oraz rozmieszczenia z Zarządem Techniki.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z M I N I S T R A

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

72.

PISMO OKÓLNE Nr 76/GM

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

GABINET MINISTRA

z dnia 12 maja 1955 r.

w sprawie udziału pracowników Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego i podległych mu jednostek organizacyjnych w dorocznym Zjeździe Delegatów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

W związku z przesunięciem przez Zarząd Główny Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa terminu dorocznego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa z dnia 4 i 5 czerwca na dzień 18 i 19 czerwca 1955 r. — Gabinet Ministra komunikuje, iż zgodnie z decyzją Podsekretarza Stanu Obywatela inż. St. Farjaszewskiego z dnia 12 maja br., zwolnień od zajęć służbowych na okres Zjazdu, o których mowa w piśmie okólnym Nr 65/GMI Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 20 kwietnia 1955 r., należy udzielić w dniach 18 i 19 czerwca 1955 roku.

DYREKTOR GABINETU

B. Zaleski

73.

PISMO OKÓLNE Nr 74/DF

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT FINANSOWY

z dnia 30 kwietnia 1955 r.

w sprawie zaniechania wpłat 0,5% od sumy wynagrodzeń pracowników na rzecz związku zawodowego.

Departament Finansowy podaje do wiadomości, że w związku z uchwałą Prezydium Rządu Nr 446 z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie zwolnień od pracy zawodowej pracowników urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych powołanych do pełnienia niektórych funkcji i na szkolenie (Monitor Polski Nr A-73, poz. 892), zgodnie z wyjaśnieniem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, przestał obowiązywać przepis § 64 Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie, o obowiązku dokonywania wpłat na rzecz Związku Zawodowego w wysokości 0,5% od sumy wynagrodzeń pracowników.

W związku z tym Departament Finansowy po uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych poleca zaniechać bezzwłocznie dalszych wpłat na rzecz Związku Zawodowego z omawianego tytułu.

Powyższe odnosi się do wpłat bieżących jak i zaległych, a dotychczas nieuregulowanych.

W odniesieniu do wpłat dokonanych po wejściu w życie wymienionego na wstępie zarządzenia zapadnie odrębna decyzja.

p. o. DYREKTORA DEPARTAMENTU

J. Szeworski

74.

PISMO OKÓLNE Nr 73/Pl

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT PLANOWANIA

DPl-1-A9-2-55

z dnia 4 maja 1955 roku

w sprawie kwartalnych planów produkcyjnych jednostek niebudowlanych resortu budownictwa przemysłowego.

W związku z porządkowaniem niektórych zagadnień dotyczących opracowania planów operatywnych (krótkookresowych) w resorcie budownictwa przemysłowego ustala się, do czasu ostatecznego uregulowania, następujące zasady w zakresie opracowania planów kwartalnych i miesięcznych niebudowlanych jednostek organizacyjnych na rozrachunku gospodarczym:

1. Centralne zarządy (jednostki równorzędne) w oparciu o wnioski podległych jednostek (przedsiębiorstw) opracowują zbiorcze plany kwartalne i przedkładają je w Departamencie Planowania do przeanalizowania i uzyskania zatwierdzenia.

Przedkładane w Departamencie zbiorcze plany kwartalne mogą, lecz nie muszą, zawierać podział zadań i wskaźników na poszczególne miesiące.

Plany kwartalne powinny być mobilizujące, to znaczy powinny co najmniej zapewniać wykonanie kwartalnych i rocznych zadań ustalonych w dyrektywach i w planach techniczno-ekonomicznych, zaś w przypadkach ujawnienia rezerw produkcyjnych, powinny być w planach kwartalnych ustalone wskaźniki polepszone w stosunku do odpowiednich wskaźników dyrektywnych.

2. Departament Planowania, po przeanalizowaniu i uzyskaniu zatwierdzenia, przekazuje centralnym zarządom zatwierdzone zadania i podstawowe wskaźniki planu kwartalnego bez podziału na miesiące, celem przekazania ich podległym przedsiębiorstwom.

3. W oparciu i w zgodności z zatwierdzonymi przez Ministerstwo zadaniami i wskaźnikami planu kwartalnego, centralny zarząd (jednostka równorzędna) zatwierdza dla podległych przedsiębiorstw plany kwartalno-miesięczne.

W terminie 10-dniowym od daty zatwierdzenia przez Ministerstwo (data pisma zatwierdzającego Dep. Planowania) Centralny Zarząd (jednostka równorzędne) składa w Departamencie Planowania zbiorcze zestawienie zatwierdzonego planu w przekrojach:

a) kwartalno-miesięcznym obejmujące co najmniej wskaźniki zawarte w tabeli nadesłanej przez Departament Planowania, oraz

b) wg podległych jednostek (przedsiębiorstw).

Podział kwartalno-miesięczny zatwierdzonych wskaźników planu przedsiębiorstw, dla których bankowe plany funduszu płac podpisuje bezpośrednio Departament Planowania, powinien wpłynąć do Departamentu bezwzględnie przed terminem złożenia planów bankowych.

W zakresie produkcji przemysłowej wymagane jest złożenie przez centralne zarządy zbiorczych zestawień w Departamencie Planowania w 4-ch egzemplarzach, w zakresie pozostałych planów — w 3-ch egzemplarzach.

4. W dotychczas stosowanych przez centralne zarządy formularzach planów kwartalnych nie wprowadza się w zasadzie zmian z tym, że przedkładane w Departamencie Planowania plany obowiązkowo obejmują następujące główne elementy:

— zadania wg wartości oraz w ujęciu ilościowo-rzeczowym,
— wydajność oraz inne podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne,
— zatrudnienie, średnie płace, fundusz płac,
— bezosobowy fundusz płac,
— koszty własne.

5. Ustala się stałe terminy przedkładania do zatwierdzenia planów kwartalnych:
dla jednostek przemysłowych,
„ transportu,
„ biur projektów
do dnia 1 miesiąca poprzedzającego okres planowany;
dla jednostek obrotu towarowego oraz pozostałych jednostek niebudowlanych — do dnia 10 miesiąca poprzedzającego okres planowany.

w/z DYREKTORA DEPARTAMENTU **Mgr inż. W. Kulesza**

75.

PISMO OKÓLNE Nr 75/IN MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 11 maja 1955 r.

w sprawie nabywania terenów pod budowę i rozbudowę obiektów inwestycyjnych.

Ministerstwo Kontroli Państwowej w toku przeprowadzonych kontroli stwierdziło, iż jednostki budownictwa przemysłowego nie przestrzegają postanowień okólnika Nr 61 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 marca 1952 r. w sprawie przekazywania, nabywania, czasowego zajmowania terenów zabudowanych oraz gruntów ornych i leśnych pod budowę i rozbudowę obiektów inwestycyjnych (Monitor Polski Nr A-27, poz. 381) występując niejednokrotnie z wnioskami o nabycie lub wywłaszczenie terenów o znacznie większej powierzchni, aniżeli tego wymagają założenia techniczne i gospodarcze planowanych inwestycji.

Ponadto zdarza się, iż w odniesieniu do inwestycji realizowanych etapami składane są wnioski o wywłaszczenie terenu pod całą budowę, zamiast wniosków o wywłaszczenie tylko tej części terenu, która jest niezbędna dla realizacji I-go etapu budowy, z jednoczesnym zabezpieczeniem (zarezerwowaniem) terenu pod przyszłą rozbudowę.

Podane przez Ministerstwo Kontroli Państwowej przykłady wskazują na rażącą dysproporcję pomiędzy wielkością terenów wykazywanych jako niezbędne we wnioskach o udzielenie zezwolenia na nabycie terenu, a rzeczywistymi potrzebami inwestorów. Świadczy to o nieprzemyślanym opracowywaniu i zbyt powierzchownym analizowaniu wniosków. Nabywanie i wywłaszczanie zbędnych terenów uznać należy, z punktu widzenia interesu ogólno-gospodarczego, za wysoce niewłaściwe, a przy zbędnym wywłaszczaniu terenów gospodarczo wykorzystywanych — za wręcz szkodliwe.

W celu niedopuszczenia do występowania tego rodzaju przypadków w przyszłości — Departament Inwestycji przypominając o konieczności ścisłego przestrzegania zasad powołanego wyżej okólnika Nr 61 — podkreśla jednocześnie, co następuje:

1. W myśl postanowień dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 4/1952, poz. 31) wykonawcy narodowych planów gospodarczych są uprawnieni do występowania o nabywanie nieruchomości od osób fizycznych i prawnych, nie wymienionych w art. 2 dekretu, po wyczerpaniu możliwości przejęcia niezbędnych nieruchomości w sposób określony w art. 2 i 3 dekretu.

2. Tereny przewidziane pod budowę powinny ograniczać się do niezbędnych rozmiarów, zapewniających należyte warunki funkcjonowania obiektu inwestycyjnego. W szczególności nie należy dopuszczać do przedwczesnego wyłączenia z użytkowania terenów, zarezerwowanych do dalszej rozbudowy obiektu.

3. Przepis art. 3, powołanego w ust. 1 dekretu, ma charakter przepisu wyjątkowego, który może mieć zastosowanie jedynie w przypadkach uzasadnionych względami szczególnymi. Dlatego też zezwolenia na niezwłoczne objęcie nieruchomości w zasadzie może być udzielone tylko w tych przypadkach, gdy jest ono konieczne dla realizacji pilnej inwestycji o istotnym znaczeniu w skali ogólno-państwowej.

4. Centralne zarządy powinny wnikliwie i krytycznie analizować wnioski o nabycie nieruchomości, zgłaszane za ich pośrednictwem przez podległe jednostki, jak również skontrolować wnioski już pozytywnie załatwione. W przypadkach, gdyby po wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego okazało się, że przedmiotowa nieruchomość nie jest wykonawcy planów w całości lub części potrzebna, należy dopilnować, aby wnioskodawca ograniczył wniosek o wywłaszczenie do niezbędnej części nieruchomości względnie wycofał go, umarzając postępowanie wywłaszczeniowe w stosunku do zbędnego terenu i zwracając go właścicielowi.

5. W myśl instrukcji Nr 92 A o zasadach wyboru i trybie uzgadniania lokalizacji inwestycji, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 40 z dnia 11 marca 195ı r. w sprawie zasad i trybu uzgadniania lokalizacji inwestycji (Biuletyn PKPG Nr 7, poz. 24) — zatwierdzenie uzgodnionej lokalizacji ogólnej jak i szczegółowej powinno nastąpić w trybie ustalonym instrukcją PKPG Nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, stanowiącej załącznik do uchwały Nr 559 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r.

6 Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych przy rozpatrywaniu założeń projektów oraz poszczególnych stadiów dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, zwrócą szczególniejszą uwagę na dane dotyczące wielkości powierzchni terenu, przewidzianego pod budowę danego obiektu inwestycyjnego, a w razie stwierdzenia rażącej dysproporcji między projektowaną wielkością powierzchni, a rzeczywistymi potrzebami — zalecą przeprowadzenie odpowiedniej korekty lokalizacji obiektu.

DYREKTOR DEPARTAMENTU INWESTYCJI
Inż. P. Baranowski

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.
konto 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII. Zam. 371c z dnia 10.V.55 r. Nakł. 2.500. B-6-6848